

overtager et Embede, da troer jeg ogsaa, at det er simplere at bestemme denne, end man i Almindelighed forestiller sig. Naar en Embedsmand nemlig vil ved Gjenindsættelsen i Embedet skaffe sig den Fordeel, som der er ved at være Embedsmand fremfor Pensionist, det vil sige skaffe sig et nyt Krav paa Pension senere, saa horer han ved at blive Embedsmand op at være Pensionist, og hans Gågering bliver at beregne paa samme Maade, som naar en Embedsmand forflyttes fra et større Embede til et mindre, kort sagt, der bliver taget Hensyn til hans Stilling; og hans Gage i det Embede, hvori han træder ind, vil altsaa aldrig kunne blive ringere, end den Gage har været, hvoraf han har faaet Pensionen, medens den derimod kan være større. Naar han altsaa bliver saaledes indsat i et Embede, saa falder hans Pension bort, bliver han derimod ikke ansat i et Embede, saa bliver hans hele Ansættelse at betragte som et privat Arbejde, hvorfra han kan affedigges, naar det skal være, og han faaer aldeles intet nyt Krav paa Pension. Det er det, man maa holde fast ved, at en Mand kan ikke paa eengang være Pensionist og Embedsmand; han kan være Bestillingsmand, han kan komme til at udføre Forretninger og derfor blive betalt; men Embedsmand i en Stilling, som vi her have givet denne Benævnelse, det skal en Mand ikke kunne blive samtidigt med at være Pensionist. Vil han reservere sig sin Pension, idet han overtager et Embede, saa maa han som enhver Anden accorderes om den Løn, han skal have for dette Embede i Forbindelse med sin Pension; han beholder da sin Pension og er Embedsmand under den Forudsætning, at han kan affedigges, naar Staten finder det passende, men han har heller ikke de Krav herved paa Forfremmelse eller paa Pension af den erholdte Gåge, som en anden Embedsmand har. Jeg troer, at, naar man holder fast paa disse Bestemmelser, saa er der ingen Vanskelighed, og saa behøves Tilføgen til § 8 slet ikke.

Finansministeren: I Forbindelse med hvad den sidste ærede Talec fremhævede, skal jeg ogsaa tillade mig at henlede det høitærede Things Opmærksomhed paa § 8, som allerede er vedtagen. I denne Paragraph indeholdes

nemlig den Bestemmelse under Nr. 1, at Pensioneringen ophæves ganske eller forholdsvis, naar den Vedkommende igjen ansættes med Gage, og deri ligger allerede, at en Pensionist meget vel kan beholde en Deel af sin Pension, naar han overtager et Embede, som er ringere aflagt end det, som han før havde, men ikke, at det bliver muligt, at han modtager den fulde Embedspension. Hvad det Forslag, som er stillet under Nr. 29 angaaer, da vil jeg først tillade mig at gøre opmærksom paa, at de coloniale Embedsmænds Antal nu, efterat de ostindiske Besiddelser ere afhændede og de guineiske ligeledes forventes om kort Tid at være endelig afhændede, er blevet saa meget indskrænket, at det vilde være usseligt, om man kunde undgaae at have noget særligt Reglement for deres Pensionering, og jeg troer ogsaa, at de fornødne Hensyn, som kunde ønskes tagne i Henseende til de coloniale Embedsmænds Pensionering, ere tilstrækkeligt tagne ved Slutningsbestemmelsen i den antagne § 4, hvorefter det er bestemt, at, hvad Embedsindtagter overstige 6000 Rbd., ikke kommer i Betragtning ved Pensionsberegningen. Naar det desuagtet maatte findes, at der er Lønninger under 6000 Rbd., som dog ere for høie i Sammenligning med Gagen for tilsvarende Embeder i Moderlandet, og at Embedsmændene derved synes begunstige, saa maa jeg bede erindret, at det coloniale Liv medfører, at Vedkommende tidligere maa gaae af efter en kortere Tjenestetid end herhjemme, fordi Kræfterne under et tropisk Klima hurtigere svækkes, og derfor synes det ogsaa billigt, at Vedkommende, naar han ifølge den Maade, hvorpaa hans Embede er aflagt, og ifølge det hele coloniale Livs Bestaafenhed er noget bedre vant end Fleertallet af Embedsmændene herhjemme, ogsaa gives Udsigter til at erholde en noget større Pension. Man vil imidlertid let skjønne af det, jeg har sagt, at i de allerfleste Tilfælde vil der kun være Spørgsmaal om, at Vedkommende kan naae en Pension, der udgjør Halvdelen af hans Indtagter i Vestindien i, idet, hvad disse overstige 6000 Rbd., ikke kommer i Betragtning.

Udsøgeren: Jeg maa tilstaae, at de Bemærkninger, som ere faldne fra flere ærede Medlemmer og navnlig fra det ærede Medlem